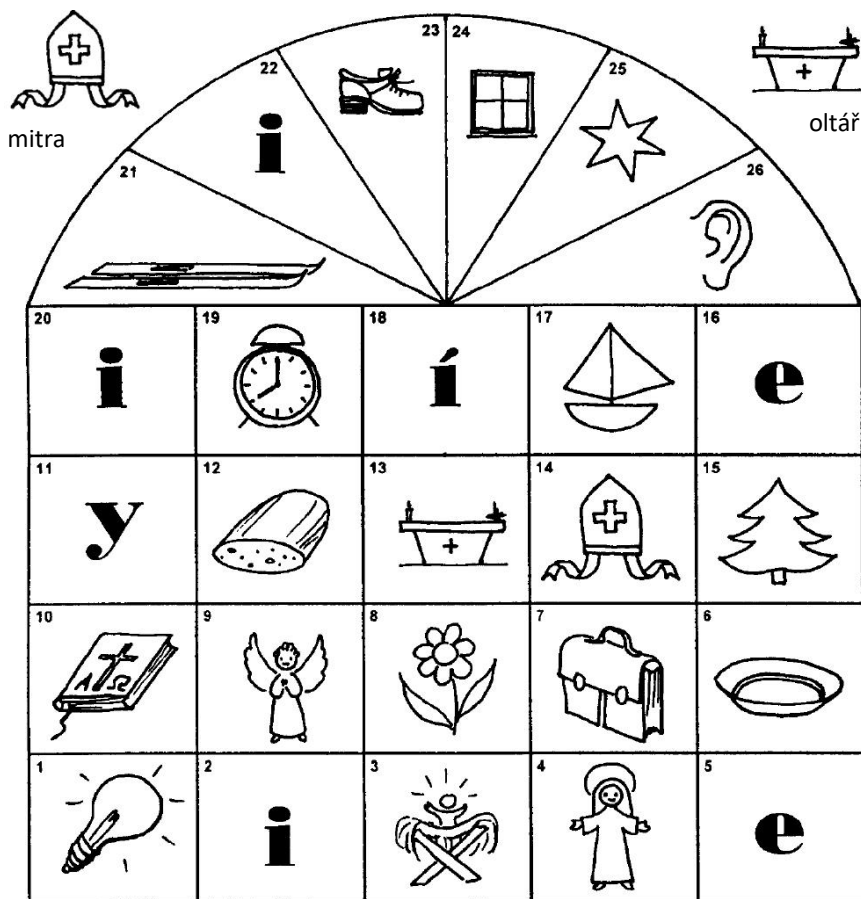

Pracovní list pro distanční výuku 3. a 4. ročníku náboženství Odry

6 Advent: třetí neděle

Advent je **doba očekávání**. Připravujeme se nejen na Ježíšovo narození o Vánocích, ale také **na jeho druhý příchod na konci světa**. Svatý Pavel nám dává v jednom ze svých

listů jednoduchou, ale zaručenou radu, jak se na obojí příchod Pána připravit. *Tuto radu se dozvíš z tajenky. Postupuj podle čísel od 1. okénka dole až k okénku 26. nahoře a do každého okénka napiš vždy první písmeno obrázku, který tam vidíš. Celou radu apoštola Pavla pak přepiš na linku dolů.*

Nad obrázkem najdeš i malou nápovědu.

Co se čte v kostele na 3. neděli adventní
podle evangelisty Jan 1, 6-8

Jan Křtitel říkal lidem, že má přijít Zachránce.

Jednou za ním přišli farizeové z Jeruzaléma

a ptali se ho: „Kdo jsi? Jsi Mesiáš, ten, který nás má zachránit?“ On jim odpověděl:

„Ne, já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho znovu:

„A kdo tedy jsi? Jsi nějaký prorok?“ Jan Křtitel

jim zase odpověděl: „Ne. Já jsem ten, kdo

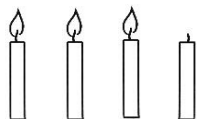
připravuje cestu. On přijde po mně a je daleko důležitější a mocnější než já.“

Co je naším úkolem, zvláště teď, v adventu?
Připravovat svoje srdce pro Ježíše Krista.

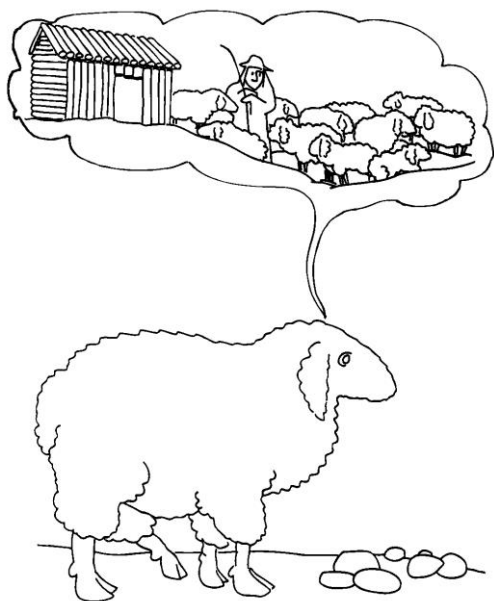
Jak třeba? Sebezápory, drobnými dobrými skutky, modlitbou, dárečkem pro druhého nebo i pomocí s krásnou výzdobou domu.

Vše to neděláme, abychom druhým ukázali, že jsme dobří, ale **děláme to z lásky pro Ježíše, který nás měl rád jako první.**

Adventní příběh na pokračování

*Do bublin vepiš,
co si postavy myslí,
nebo co říkají.*

Sova a lev přemýšlejí o novém králi, když tu uslyší z dálky bekot, Tento naříkavý tón se rychle blíží. Z pole se směrem k domu potácí vystrašená ovečka. Padne na zem, právě tam, kde leží lev.

„Jsem to ale hloupá ovce,“ naříká ovečka, „to byl nápad, utéci od pastýře a jeho stáda. Ovce přece nemůže bez pastýře žít. Bože, pošli mi prosím rychle zase nějakého pastýře a stádo. Nemůžu být takhle sama. Alespoň žes mi pomohl nalézt měkkou, teplou kožešinu. Děkuji ti za to.“

Sova nevěří svým velkým očím. Vidí, jak ovce a lev vedle sebe leží na zemi. Sova opět poskakuje na střeše a volá: „Kdo to jakživ viděl!“ Když ovečka uslyší hlas sovy, polekaně vyskočí na svých hubených nožkách. „Haló, je tu někdo?“ Sova odpoví: „Jsem na střeše. Ale podívej se, kdo to vedle tebe leží!“ Teď teprve ovečka zjistí, že ta velká kožešina na zemi je ohromný lev. Hned chce utéct, ale sova ji uklidní: „Neboj se, nic ti neudělá. Chce se stát služebníkem krále, proto musí být milý a přátelský.“ „Zůstaň u mně,“ zakňučí lev, „vy ovce jste přece dobrácké. Nekoušete a nezabíjíte žádná zvířata. Nauč mě také žít tak mírumilovně. Já tě za to budu to ochraňovat.“ Ovečka se pomalu uklidňuje. Opatrně si opět lehne vedle lva. Nad zvířaty se vznáší klid a mír. Ale tento klid netrvá dlouho.

pokračování příště

